

N° 39. Landsk. Samfundets Forhandling.

28de Møde. Ordentlig Samling, 1871.

577 1ste Beg. af Lovf. om de første Landkomm. Styrelse. 578

saamegen Tilslutning paa Færverne, at jeg har troet at burde andrage paa Hans Majestæts Bemyndigelse til Forslagets Forelæggelse for Rigsdagen i det Væsentlige i den Form, hvori det er udarbejdet og anbefalet af Lagtinget. Lagtingets Forslag gaar ud paa, at vel i Almindelighed Præstegjældsforstanderskabet bliver den Autoritet, som styrer de kommunale Anliggender under Lagtingets Tilsyn, men det er, om jeg saa maa sige, mere de almindelige Beslutninger, som herefter skulle tages af det samlede Forstanderskab, hvortil der organiseres en særlig Sognemyndighed i de enkelte Sogne, ligesom ogsaa Sognenes økonomiske Selvstændighed opretholdes. Der skal nemlig under dette Præstegjældsforstanderskab i hvert Sogn dannes en Sognekommision, bestaaende i Reglen af 3 — Tallet kan ogsaa stige til 5 — af Forstanderskabet paa 3 Aar dertil valgte Mænd, saaledes at idetmindste 1 Medlem vælges blandt Forstanderskabets egne Medlemmer, hvortil de 2 andre udmeldes af Præstegjældsforstanderskabet. Denne Kommision tiltrædes i Skolesager af Sognepræsten. Det er dette Sogneinstitut, som benyttes til det nærmeste Tilsyn med Skole-, Fattig- og Veivæsen og i det Hele til Gjennemførelsen af de forskellige Beslutninger paa den Maade, som nærmere er betegnet i Lovforslaget. Forstanderskabet udarbejder navnlig Overflaag over Udgifter for hvert til Kommunen hørende Sogn for sig og ligner de fornødne Bidrag ligeledes for hvert Sogn for sig. Dette er i Grundtrækkene den eiendommelige Kombination, hvorved man er bleven stående i Lagtinget, og som efter omhyggelig Overvejelse er bleven foreslaaet, og det er denne Ordning, jeg har troet at burde anbefale Rigsdagen til nærmere Prøvelse.

Müller: Jeg har ikke Noget at tilføie til, hvad den høitærede Justitsminister har udtalt. Denne Sag har faaet en saa grundig Overvejelse i Lagtinget, som vel kunde lade sig gjøre. Den blev, som den høitærede Mi-

nister bemærkede, allerede forelagt for Lagtinget i forrige Aar, og et af Lagtinget da nedsat Udvalg tog den under nærmere Behandling, men dette Udvalg naaede ikke til at faae sin Betænkning færdig, rimeligvis paa Grund af, at Sagen kom noget sent til det. Sagen kom da atter til Forhandling iaar og Lagtingets Medlemmer havde saaledes haft Leilighed til i den mellemtiliggende Tid at konferere med Befolkningen om de paagjældende Forhold. Man kom iaar til det samme Resultat som Udvalget ifjor, at Ordningen ikke kunde ske paa anden Maade, end der her er foreslaaet. Resultatet af Overveelsen foreligger, som sagt, uforandret i nærværende Lovforslag, og jeg er fuldstændig enig med Lagtinget i, at det indeholder den heldigste Ordning af Kommunevæsenet paa Færverne, der kan tænkes. Jeg finder derfor, at der heller ikke vil være nogen Grund til at foreslaa Sagens Henvisning til et Udvalg, men skal tillade mig at anbefale Lovforslaget, som det foreligger.

Jessen: Det har glædet mig meget at høre den høitærede Justitsministers indledende Foredrag til denne Sag. Det har givet mig Mod til at tage Ordet ved denne Forhandling, idet jeg erfarer af dette Foredrag, hvad jeg ellers ogsaa har set i Motiverne, at der hos den høitærede Indenrigsminister og den høitærede Justitsminister har været megen Tvivl om, hvorvidt det var muligt at ordne en Kommunalforfatning for Landdistrikterne paa Færverne paa Grundlag af Sognekommuner, som jo er den Ordning, der i alt Væsentligt findes i det nærværende Lovforslag. Jeg hedder det, at Præstegjælden er Kommunen, men naar man undersøger, hvad Forstanderskabet eller Kommunalbestyrelsen har at gjøre, saa vil man se, at denne Kommune og denne Kommunalbestyrelse mangle de væsentligste Kriterier for med Rette at kunne tillægges disse Betænelser. Det er dog hidtil antaget, at der til at konstituere Begrebet „Kommune“ hørte, at